

ถ้าอยากรู้...วิธีสวดมนต์ที่ได้..อหิสงส์..สูงสุด...โปรด..อ่าน..

นำเสนอเมื่อ : 8 เม.ย. 2552

วิธีสวดมนต์ที่ได้านิสงส์สูงสุด

บทสวดมนต์หลายบทนั้นมีอำนาจปาฏิหาริย์ในตัวเองมากมายมหาศาล แต่ดัดขึ้นน้อยกับ "ผู้สวด" ด้วย มีหลายท่านได้ยื่นได้ฟังมาว่า คนนั้นคนนี้สวดมนต์บทนั้นบทนี้แล้วจะได้รับสิ่งที่ดียังงั้นอย่างนี้ จึงมีผู้เลือกเอาบทสวดมนต์ต่างๆ มาบอกเล่ากันวาทศสวดบทไหน ขอเรียนให้ท่านทราบด้วยความจริง.....วา...

การที่สวดมนต์ตามบทสวดมนต์ต่างๆ แล้วได้สมหวังตามความปรารถนา หรือสวดแล้วได้โชคลาภต่างๆ นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ " บทสวดมนต์ " แต่เพียงอย่างเดียว มีองค์ประกอบของอย่างอื่นด้วย

องค์ประกอบของการได้ทุกอย่างตามที่ปรารถนานั้น มีส่วนสำคัญอยู่ 3 ส่วน

1. กรรม 2. ตัวเราเอง 3. ผู้ช่วยหรือสิ่งต่างๆ ช่วย

1. กรรม มีอัตราส่วน 50 %

ถ้าคนเราไม่มีส่วนของการกระทำที่ได้เคยทำไว้ในอดีตมาเป็นพื้นฐานแล้ว ไม่มีทางที่จะดีขึ้นมาได้เปรียบเทียบกับ กรรม ดีที่เราทำนั้น เป็นกำลังพื้นฐานที่รองรับเรื่องราวต่างๆ

2. ตัวเราเอง มีอัตราส่วน 25 %

ถ้าเราเองไม่ทำตัวให้ดี เพื่อรองรับ หรือรองรับสิ่งที่ดีแล้ว ก็ไม่มีทางที่จะได้ดีขึ้นมาได้

3. ผู้ช่วยหรือสิ่งที่มาช่วย มีอัตราส่วน 25 %

ผู้ช่วยในที่นี้ รวมถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นครูบา อาจารย์ ผู้ที่มีจิตดี จิตบริสุทธิ์ พรหม เทพ เทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ บทสวดมนต์ พระคาถา เครื่องราง ของขลัง วัตถุมงคล

ฯลฯ

สิ่งเหล่านี้ เป็น " อุปการณ " เสริมที่มีความจำเป็น เพื่อให้สิ่งที่เราต้องการ สิ่งที่เราปรารถนา สมตามความต้องการ นี่เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นชัดๆ สมมติว่า ถ้าเป็นการสอบต้องการคะแนน 50 เพื่อ " ผ่าน "

ลองคิดดูง่าย ๆ ถ้าเราจัดอัตราส่วนแล้วเราต้องใช้เวลาทั้งหมดมากที่สุด ถ้าใช้ส่วนที่มากที่สุด ก็คือ ส่วนที่เป็น " กรรม " เรามีอัตราส่วนถึง 50 % ถ้าเราเคยทำกรรมดีไว้พอสมควร คือทำกรรมดีไว้เต็มเปี่ยมได้ครบ 50 % เราก็ไม่จำเป็นต้องไปหาคะแนนมาจากไหนมาเพิ่ม เพราะได้ครบ 50 % แล้วเคยสั่งเกตหรือไม่ว่า คนบางคนแค่เพียง " นึก " ก็ได้สมตามความปรารถนาแล้ว ไม่จำเป็นต้อง " รองขอ " จากสิ่งใดๆ อีก ก็ได้ทุกอย่างตามที่ปรารถนา นั่นก็แสดงว่าบุคคลนั้นได้กระทำ " กรรม " ที่ดีอยู่มาอย่างเต็มเปี่ยมแล้วในอดีต

แต่ถ้าทำอันยังทำความดีไม่เพียงพอ กระพองกระพรั่ง หรือขาดตกไปบ้าง สมมติว่ามี " กรรมดี " ได้คะแนนเพียง 30 % จำเป็นที่จะต้องหาคะแนนจากที่อื่นมาเพิ่มให้ครบ 50 คะแนน จะไปเอาจากไหน ก็จากที่เหลือ 2 ส่วนที่เหลือ คือ จากตัวเราเองและผู้ช่วยเหลือหรือสิ่งต่างๆ ช่วย

การที่จะไปหาให้ครบ 50 คะแนนนั้น ถ้าเอาจากตัวเราเองจะง่ายกว่าไปหาจากคนอื่น เพราะการที่ตัวเอง ก็จะได้อะไร และได้มากกว่าคนอื่นมาทำให้ แต่ถ้าถามว่า เราทำเองนั้นทำได้แค่ไหน จริงใจกับการทำความดีได้แค่ไหน หรือทำไปแล้วผลที่ได้จะเพียงพอกับคะแนนที่ต้องการหรือไม่

สมมติว่าทำได้อีก 10 คะแนน (จาก 25 คะแนน) เราก็ได้เพิ่มแล้วเป็น 40 คะแนน ยังขาดอยู่ 10 คะแนน เราก็ต้องอาศัยผู้ช่วยเหลือ หรือสิ่งช่วยเหลือ เช่น ครูบา อาจารย์ ผู้ที่มี " จิต " ดี " จิต " บริสุทธิ์ เทพ เทวดา พรหม สิ่งศักดิ์สิทธิ์ บทสวดมนต์ พระคาถา เครื่องราง ของขลัง วัตถุมงคล ฯลฯ เหล่านี้ก็สามารถช่วยท่านได้อีก 10 คะแนน รวมแล้วครบ 50 คะแนน ถือว่า " ผ่าน "

นี่เป็นเพียงการเปรียบเทียบ และแสดงให้เห็นว่า ทุกส่วนต้องมีการเกื้อหนุนและประกอบกัน ถ้าแค่ส่วน ก็ใช้เพียง 50 % หรือ 50 คะแนน แต่ถ้าจะให้ " เยี่ยม " ต้องใช้คะแนนมากกว่า บางคนทำคะแนนได้มากถึง 90 หรือเกือบร้อย เช่น ทำแต่กรรมดี มาตั้งแต่อดีต เป็นคนที่ทำตัวเองดี และได้ผู้ช่วยเหลือดี เลยทำให้ได้ดี มากยิ่งขึ้น

จำเอาไว้ว่า กรรม 50 ตัวเอง 25 ผู้ช่วยเหลือ 25

ไปจัด**ส่วนเอาเอง ถ้าจะมานั่งรอผู้คนอื่นช่วย (25 คะแนน ซึ่งความเป็นจริง ใครหรืออะไรจะมาช่วยได้ครบ 25 คะแนน) แล้วไม่ทำตัวเองให้ดี ไม่ทำกรรมดีมาแต่ก่อน จะไปได้สิ่งที่ตัวเองต้องการ หรือจะได้อะไรสิ่งที่ดีๆ ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นความเป็นจริง ตัวเราเองเป็นส่วนสำคัญ มีคะแนนถึง 75 % หรือ 75 คะแนนจากการกระทำของเราที่ได้เคยทำไว้ ซึ่งก็คือ " กรรม " 50 ตัวเราเองทำดีด้วย 25

ถ้าทำได้อีก 75 คะแนนแล้ว ผ่านได้อย่างสบายๆ จะมานั่งรอผู้ช่วยเหลือ หรือสิ่งช่วยเหลือที่ไม่ แค่เพียง 25 คะแนนเองเมื่อรู้อย่างนี้แล้ว ทำไมไม่ฝึกตัวเองก่อนให้ตัวเองมี " ดี " พอก่อน ก่อนที่จะไปหา " ดี " จากที่อื่น

บทสวดมนต์ก็เช่นกัน จัดอยู่ในข้อที่ 3 คือผู้ช่วยเหลือ หรือสิ่งช่วยเหลือ อย่าลืมนึกว่าเป็นเพียง " ส่วนประกอบเท่านั้น " ส่วนที่ไม่มี " กรรม " ดีมาก่อน ไม่ได้ทำให้เป็นคนดีก่อน ไม่ทำบุญทำกุศลมาก่อน โสฬสพระคาถาชั้นมัธยม 100 จบ 1000 จบก็ไม่ได้ช่วยให้ตัวเองต้องการ หรือเรียกง่าย ๆ ว่า อาจจะไม่ได้ดีตามที่หวัง แต่การสวดมนต์ก็ได้ " กุศล " แล้วแต่ได้อย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน 25 คะแนน

รู้อย่างนี้แล้วจะมัวมานั่งทำอย่างใดอย่างหนึ่งทำไมกัน ทำทั้ง 3 ส่วนให้สมดุลกันไม่ได้ดีกว่าหรือ ? ทั้งทำ " กรรม " ดี ทำตัวเองให้ดี (รวมถึงการทำบุญกุศล ปฏิบัติภาวนา ฯลฯ) และหาผู้ช่วยเหลือ สิ่งช่วยเหลือที่ดี แล้วสิ่งที่คุณต้องการ...ก็จะไม่ไกลเกินความจริง

{{ การสวดมนต์เพื่อให้ได้อานิสงส์สูงสุด }}

1. อย่าลืมนึกว่าสวดเป็นนกแก้วนกขุนทอง คือต้องร้อง บ่อยๆ ไปตามอักขระที่อ่านหรือนึกได้ ข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าต้องให้รู้ความหมายด้วย ไม่จำเป็นขนาดนั้น เพราะการรู้ความหมาย เป็นเพียงส่วนเสริมเท่านั้น (แต่ถ้ารู้ความหมายด้วย ก็เป็นเรื่องดี) จะรู้ความหมายหรือไม่รู้ความหมายก็ไม่สำคัญเท่ากับการสวดมนต์อย่างมีสมาธิ

2. ต้องสวดมนต์อย่างมีสมาธิ หมายความว่า เวลาที่จะสวดมนต์นั้น ต้องรู้ก่อนว่าสวดมนต์บทไหน (จะรู้ความหมายหรือไม่รู้ก็ได้) แต่เวลาที่สวดมนต์นั้น ให้รู้ว่าอักขระหรือตัวหนังสือที่เรากำลังจะท่องนั้น คือตัวอะไร ฟังดูอาจจะเข้าใจยาก เอาอย่างนี้ เวลาที่จะสวดมนต์ เช่น นะโม ตัสสะ ฯลฯ ก็ต้องรู้ว่าตอนนี้กำลังสวดคำว่า นะ คำว่า โม คำว่า ตัส คำว่า สะ คือให้รู้ตัวทุกตัวอักขระว่ากำลังสวดคำไหน ทำได้ครบถ้วน ถ้าทำไม่ได้...คือรู้ตัวว่าสวดอักขระตัวไหน เราก็จะมีสติจดจ่ออยู่กับคำสวดตามอักขระ เมื่อมีสติเราก็จะมีสมาธิ การมีสติและมีสมาธิในเวลาสวดมนต์นั้น จะได้รับ " พลังงาน " ที่ดี

ทำให้ได้ แล้วจะรู้ว่า สวดมนต์เวลาที่มีสติและสมาธิ จะ " ดีกว่า " สวดมนต์แบบนกแก้วนกขุนทองอย่างมากมากมายมหาศาล จะท่องโดยไม่ต้องดูตัวหนังสือก็ได้ แต่อย่าขี้เกียจหมั่นท่องจำไว้ให้ได้ดี อย่านึกว่ามีหนังสือ มีคำอ่าน แล้วเอาแต่เปิดหนังสือ เปิดคำอ่านของ แรกๆ ก็เปิดได้ เพราะคนไม่เคยท่องจะเข้าใจได้อย่างไร แต่ถ้านานๆ ไปควรท่องจำเองโดยไม่ต้องเปิดหนังสือหรือคำอ่าน เพราะการท่องด้วยจิตใจที่จดจ่อกับคำที่เราท่อง สิ่งที่เราได้ก็คือ จิตจะมีสมาธิ

การสวดมนต์ก็คือการปฏิบัติสมาธิอย่างหนึ่งเช่นกัน :emo_012:

ที่มา

<http://www.extrasoul.com/pray.html>

